

Porozumění a evangelizace jiných ideologií

V jedné třetině světa existuje tzv. „křesťanský způsob myšlení“. Bohužel tato statistika neznamená, že třetina populace světa jsou opravdoví křesťané. I Svědkové Jehovovi nebo Mormoni mají něco, co by se dalo řadit k tzv. křesťanskému myšlení. Nejsou však opravdoví křesťané. Jsou to sekty. Sekulární humanismus se někdy také jeví jako křesťanský. Ale ve své nejčistší podobě je to jedno ze světových náboženství, které nespadá ke křesťanství. Nicméně má velkou tendenci chovat se nábožensky. Tragédií je, že mnoho katolíků nejsou skutečnými křesťany.

Samozřejmě, že katolicismus je mnohem víc křesťanský než mormonismus. Setkal jsem se s katolíky, kteří jsou křesťany. Nikdy jsem se však nesetkal s mormonem, který byl křesťanem. Mormonismus je sekta. Musí se udělat jasný rozdíl mezi těmito dvěma směry. V rámci katolicismu můžeme najít opravdové křesťany (ačkoli se jedná spíše o výjimky než o pravidlo). Mezi Svědky Jehovovými nebo Mormony však křesťany nenajdeme (přestože obě skupiny se považují za křesťanské a může se zdát, že křesťanské myšlení mají). Sekulární humanismus jako náboženství nemá mezi sebou žádné křesťany. Tito křesťané se většinou nazývají matrikoví křesťané (slabí křesťané)

Předchozí odstavce jsou pouze úvodem. Není záměrem tohoto kursu dávat lidem do škatulek a soudit je. Záměrem tohoto vyučování je rozumět a dokázat evangelizovat tyto lidi. Pokud je daný člověk už křesťanem, můžeme ho vést blíže k Pánu. Pokud není křesťan, musíme ho evangelizovat. Obě tyto věci se mohou dít pouze, pokud nejdříve porozumíme člověku a jeho ideologii.

Katolicismus

Evangelikální křesťané dělají dvě základní chyby ohledně katolicismu. Na jednu stranu jsou lidé, kteří tvrdí, že katolicismus je sekta. Říkají, že není možné, aby byl katolík spasen. Druhý extrém říká, že „katolíci přemýšlí tímto způsobem a my zase přemýšlíme po svém.“ Oba tyto extrémy jsou špatné, jsou totiž příliš zjednodušené.

Zprvé, musíme si uvědomit, že katolicismus je založen na základních křesťanských doktrínách. Proto je možné, aby byl katolík spasen. Za druhé nemůžeme ignorovat falešné učení, abychom zachovali jednotu. To může vytvořit pouze falešnou jednotu. Falešné učení musí být odhaleno, protože brání mnoha katolíkům, aby vstoupili do Božího království. Proto musíme zdůraznit dvě věci:

Přijmi fakt, že katolík může být spasen. Ale jak můžeme nazývat katolíka křesťanem, když katolíci nerozumí učení o spasení? Je to stejné, jako když mezi věřícími byli „někteří z farizeů“ **Sk 15,5** a nerozuměli doktríně o spasení. Ve Skutcích 15,1 čteme o začátku konfliktu, který vedl ke koncilu v Jeruzalémě. Někteří říkali: „Pokud nepřijmete obřízku, nemůžete být spaseni.“ Ve verši 5, ti, kteří byli nazváni věřícími (v knize Skutků věřící znamená křesťan) souhlasili se špatným pochopením učení o spasení. Přesto byli spaseni. Musíme si uvědomit, že spasení se děje v srdci, ne v myslí. Bůh není závislý na doktrínách, pokud se jedná o naše spasení. Proto mohl být někdo takto spasen. Mohl znát Ježíš Krista jako svého osobního Spasitele a Pána, a přesto plně nerozumět učení. Dívej se na srdce člověka. Křesťan pozná, jestli je ten druhý křesťan, aniž by se ptal na církev. Je Ježíš v jeho srdci? Miluje Ježíše? Vydal svůj život Ježíši?

Buď připraven odkrýt falešné učení. Cílem je evangelizovat nespasené katolíky a spasené vyučit správnému učení. Abychom byli úspěšní, musíme to dělat na dvou rovinách:

1. Jak zní to falešné učení? Čemu katolíci učí a věří, co by bylo nebiblické?
2. Proč je to učení špatné? Proč mají toto učení? Proč ten dotyčný katolík věří tomuto učení? Je nutné, abychom rozuměli úrovni první, abychom se mohli s katolíkem bavit a nutně musíme pochopit rovinu druhou, abychom mohli katolíka evangelizovat. Pokud znáš pouze úroveň první, můžeš se s katolíkem pohádat. Pokud znáš ale i úroveň druhou, potom se můžeš dotknout jeho srdce a nahradit falešné učení biblickým. Vždycky si pamatuj: Katolík věří falešnému učení, protože se snaží zaplnit prázdnotu ve svém vztahu s Bohem. To vede pouze k frustraci. Pouze správné učení ho může uspokojit.

12 oblastí falešného učení v katolicismu

Mariologie

V té nejhorší podobě je to sektářské učení, které činí Marii Bohem. Je uctívána. V nejlepším případě je to učení, které nemá žádný podklad v Bibli. Vytváří extrémní zkreslení identity Marie.

Neposkvrněné početí – vytvořeno papežem Piem IX v roce 1854. Toto učení tvrdí, že Marie byla počata bez původního hříchu. Aby to byla pravda, musí být pravdivé následující: Marie se nenarodila jako člověk (dalo by se říci, že nebyla pouze člověkem). Byl by tu celý řetěz bezhříšných narození. Sahal by až k samému Adamovi. To by bylo popřením pádu člověka. Katolická teologie nepopírá pád člověka. Proto obvyklou implikací učení o Neposkvrněném početí je to, že Marie je nadčlověk.

Nanebevstoupení – učení vytvořeno papežem Piem XII v roce 1950. Učí, že Marie byla v těle vzata do nebe. To není Bibli. Modlitby k Marii – růženec a další modlitby jsou předkládány Marii, aby na tyto modlitby odpověděla. Všechny tyto doktríny nakonec vedou k určitému stupni uctívání Marie. Proč? Pro římského katolíka je těžké přistupovat k Ježíši. Osobní vztah, který nabízí, se v církvi nevyučuje. Učí se, že Bůh je daleko. Existuje tam nezdravý strach, který dělá Boha nedosažitelným. To vede k tomu, že prázdné místo v srdci je zaplněno více pochopitelnou postavou – matkou Marií. Mateřská postava je pečující, má soucit a je měkká. Je velmi hmatatelná. Řešením je Ježíš! Je důležité nabídnout osobního Ježíše. Evangelizace musí klást důraz na příležitost mít skutečný a osobní vztah s Bohem skrze Ježíše.

Můžete použít následující verše: Jan 15,14; Mt 11,28; Lk 10,38-42; 1. Tim 2,5. abychom ukázali, že Marie byla skutečným člověkem, můžeme použít Lk 2,22-24 a Lev 12,8 a vysvětlíme tím, že musela přinášet Bohu oběti jako kdokoli jiný. Potřebovala odpuštění. Potřebovala Spasitele jako ostatní lidé (Lk 1,47) Můžete také ukázat, že Ježíš nesouhlasil s vyvyšováním Marie (Lk 11,27-28; Mk 3, 31-35).

Co si můžeme udržet? Můžeme Marii ctít stejně jako ctíme apoštola Pavla. Můžeme napodobovat její čistou víru (Lk 1,38-45) a její pokoru (Lk 1,46-48)

Křest nemluvnat

Nemluvnata jsou křtěna pokropením vodou. To je očistí od dědičného hříchu a oni jsou spaseni. Potřeba zkušenosti spasení se nevyučuje. Evangelium není prezentováno takovým způsobem, že by vedl jednotlivce k rozhodnutí. Člověk musí činit pokání a vydat svůj život Ježíši Kristu. Místo toho udělá někdo jiný toto rozhodnutí za vás, když jste miminko.

Z pohledu Bible je to nemožné. Je nutné zdůraznit potřebu pokání. Potom může Duch svatý usvědčit člověka a zjevit mu, že je hříšník. Lidé musí pochopit, že aby mohli přijmout osobního Spasitele, musí udělat osobní rozhodnutí. Ježíš učil, že se musíme rozhodnout svojí vlastní vůlí, že chceme vydat život jemu. Můžete použít následující verše: Řím 6,3-10; Sk 8,36-38; Sk 2,38; Mt 16,24-25

Co si můžeme udržet? Můžeme vydávat naše miminka Pánu a vyjadřovat rozhodnutí, že je chceme vyučovat o Ježíši a že je naší touhou, aby rostli jako křesťané.

Očistec

Je to místo a stav trestu. Duše trpí, aby byla očištěna předtím než půjde do nebe. Modlitby svatých a peníze umožňují přestup. To se děje skrze mši (modlitby jsou vysloveny a peníze darovány). Jedná se o nedostatek pochopení a přijetí konečného, dostačujícího díla na kříži. Řešením je Ježíš! Je důležité zdůraznit dílo na kříži a očišťující moc jeho krve. Zdůraznit fakt, že existuje dokonalé odpuštění v Ježíši Kristu. Následující verše se mohou použít pro vysvětlení: Jan 19,30 – („je dokonáno“ = dluh je zcela zaplacen); 1 Jan 1,9

Co si můžeme ponechat? Myšlenka, že křesťané trpí je velmi biblická. Trpíme utrpením Kristovým v tomto životě, protože Kristus je v nás (ne ale proto, že bychom byli spaseni skrze utrpení). Viz Fil 3,10; Jan 15,20; 2. Tim 3,12 a Kol 1,24

Zpověď

Hříchy se vyznávají knězi. Kněz udělí člověku určitý skutek, který má udělat kromě toho, že se odvrátí od hříchu. Vykonání skutku zajistí odpuštění. Je to nedostatek důvěry, že Ježíš dokonale odpustil hříchy. Je tu touha zasloužit si odpuštění. Řešením je Ježíš! Je nutné zdůraznit vyznávání hříchů Bohu. Vysvětlí učení o odpuštění skrze krev kříže. Použij přitom verše 1. Jan 2,1-2; Jan 6,28-29; Gal 2,21.

Co si můžeme ponechat? Křesťané mají vyznávat hříchy jeden druhému. (Jakub 5,16)

Mše

Mše je oběť (bez krve). Dnem i nocí, na celém světě je Ježíš obětován (více než 50 000 za den). Umírá znovu a znovu na každé mši, která se prezentuje tak, jako by dílo na kříži nebylo dostačující. Jedná se o nedostatek okamžité možnosti spasení. Oběť na kříži podle tohoto učení nebyla dostačující. Dílo Ježíše na kříži nebylo dostatečné. Řešením je Ježíš! Ukaž jim, že Ježíšova oběť na kříži je konečná a dostačující. Spasení je k dispozici v Kristu. Zdůrazni vzkříšení a nanebevstoupení. Ježíš už není na kříži. Je v nebi! Použij verš Ef 1,20; Mt 27,51; Žd 9,24-28; Žd 10,11-12; Žd 6,4-6

Co si můžeme ponechat? Myšlenku společného shromáždění k oslavě kříže.

Tradice

Pro katolíky existují dva zdroje zjevení. Bible je jedním z nich. Tradice církve jsou druhým zdrojem. V praxi má však tradice větší autoritu (potvrzenou na druhém Vatikánské koncilu). Je to nedostatek zájmu a lásky k Božím slovu. Jedná se o zkreslený pohled na církev jako spasitelnou. Nabídní jim Ježíše jako osobního Spasitele. Vyučuj o tom, že církev je tělem

Kristovým a že krev Ježíše je spasením od Boha. Povzbud' katolíky, aby četli Bibli. Probuď v nich vydanost Božímu království. Použij verše Ž 138,2; Mt 24,35; Jan 12,48; Mk 7,6-8; Zj 22,19.

Co si můžeme ponechat? Biblické tradice mohou být velikou pomocí. Tradice není automaticky špatná.

Prostředníci vedle Ježíše

Ježíš je nahrazen jinými prostředníky mezi Bohem a člověkem, kněžími. Kněz stojí na místě Ježíše a reprezentuje ho na zemi. Říká se mu „alter Christus“ (další Kristus). Kněz vykonává řadu skutků za lidi. Svatí. Ke svatým jsou vysílány modlitby a prosby o pomoc. Když není žádný osobní Ježíš, vytváří se prostor pro náhrady za něj. Ježíš musí být přijat jako jediný prostředník. Zdůrazni, že Ježíš je vždycky přítomen a je ochoten nám pomoci. Použij verše Jan 14,6; Iz 8,19; 1. Tim 2,5; Mt 27,51; 1. Pt 2,9; 1. Sam 28,8-19; Ř 8,26; Žd 7,25.

Co si můžeme ponechat? My všichni jsme kněží. Kristus žije v nás. (1. Pt 2,9)

Papež

Má božský titul (Svatý Otec). Sedí jako Kristus ve Vatikánu. Jeho slova jsou automaticky Boží slova. Je neomylný. Vytváří neodvolatelné doktríny. Papež Leo XIII prohlásil, že sedí na místě Boha všemohoucího na zemi. Bonifác VIII prohlásil, že je Bůh. Řekl, že „podřídít se papeži je podmínkou ke spasení.“ Nedostatek vztahu s Ježíšem vytváří široký prostor pro náhražky. Duchovní věci je nahrazeny materiálními. Zdůrazni, že Ježíš je osobní Spasitel. On jediný je dokonalý. On jediný je hlavou církve. Použij verše Ř 3,10.23 a Ef 1,22.

Co si můžeme ponechat? Respekt vůči vedoucím v církvi. (1. Tes 5,12-13)

Sochy, monstrance, oltáře a ozdoby

Všechny tyto věci se stávají předmětem uctívání (modly). Lidé se modlí k soškám. Svatá eucharistie je vložena do monstrance. Oltář je zvláštní místo k uctívání. Ozdoby jsou nošeny jako svaté předměty. Všechny tyto předměty jsou považovány zvláštní a svaté. Mnohokrát mají katolíci teologii dobrých skutků spíše než teologii víry. Duchovní svět se jim zdá příliš vzdálený. Jako víra, která se jim zdá příliš nehmatatelná. Uctívání v duchu se jim zdá příliš nehmatatelné. Proto se katolíci obrací k méně abstraktní formě teologie a uctívání. Zdůrazni realitu vzkříšení. Ukaž jim, že Ježíš je osobní Spasitel. Duchovní vztah s Ním skrze víru je něco velmi reálného. Člověk to může zakusit. Použij verše Ef 2,8-9; Jan 4,20-24; Sk 17,22-31; Mk 7,3-4.18-20.

Co si můžeme ponechat? Je nebezpečné nechat si něco, co by mohlo být uctíváno!

Eucharistie

Chléb a víno se zázračně promění ve skutečné tělo a krev Kristovu. Má se s tím zacházet, jak by to byl Bůh. Znovu vidíme tendenci hledat hmatatelné věci. Zdůrazni duchovní přítomnost Ježíše Krista. Použij verš Mt 28,20.

Co si můžeme ponechat? Skutečnou přítomnost Ježíše Krista při Večeři Páně.

Svátosti jako prostředky ke spasení

Katolické svátosti vytvářejí systém náboženských obřadů. Tento systém slouží jako prostředek, skrze který přijímáme spasení. Buduje jistotu. Díky nedostatku víry v dílo na kříži je potřeba vytvořit hmatatelný systém událostí, který potvrdí spasení. Ježíš je jediným prostředkem ke spasení. Použij verše Ef 2,8-10 a Jan 14,6

Co si můžeme ponechat? Symbolické použití biblických svátostí (křest a Večeři Páně)

Nedostatek jistoty

Katolické učení říká, že nemůžeme mít jistotu spasení. Tridentský koncil prohlásil: „Anathema (proklet, pozn. překl) je člověk, který říká, že má jistotu spasení.“ Katolická doktrína tvrdí, že spasení je skrze skutky. Proto člověk nemůže znát konečný výsledek, dokud nebudou všechny skutky vykonány (dokud nezemře). Vysvětlí, že nemůžeme důvěřovat v naše vlastní životy. Musíme věřit v život Ježíše. Ježíšův život skončil. Verdikt je jasný. Už nemusí čekat člověk, který důvěřuje v život Ježíše, protože všechno už proběhlo. Použij verš Jan 1,12; 3,16.36; 19,30; Sk 4,12; 2. Kor 1,9; Fil 3,3-9; 1. Jan 2,5; 3,2; 14.19..24; 5,13.

Co si můžeme ponechat? Je pravda, že musíme vytrvat až do konce. Musíme doběhnout závod. (Mt 24,13; 1. Kor 9,24-27).

Závěrem: katolicismus má zvláštní nebiblické doktríny, které zmenšují velikost Ježíše. Minimalizují jeho dílo na kříži a podporují teologii dobrých skutků. Je to pro nedostatek biblického poznání, nedostatek Ducha (moc ducha je nahrazena hmatatelnými věcmi); existuje tam touha zasloužit si spasení; touha po zbožnosti skrze povrchní svatost; nedostatek osobního vztahu s Ježíšem; nedostatek víry v kříž; je to proto, že katolík se nikdy neoprostil od staré smlouvy a nevstoupil plně do nové smlouvy.

Ježíš je jediným řešením. Vyvyšuj ho, veleb ho, měj víru v Bibli a zaměř se na ni. Zdůrazni úspěšné, dostačující, kompletní a konečné dílo na kříži. Vyzvi nespasené katolíky, aby udělali osobní rozhodnutí. Musí činit pokání a dát život Ježíši. A co je nejdůležitější, nabídni jim příležitost mít osobní vztah, opravdový vztah s Ježíše. Nejdůležitější biblická kniha pro katolíka je kniha Židům.

Sekulární humanismus

Co je humanismus? Humanista Manifesto prohlásil: „Žádné božství nás nespasí. Musíme se spasit sami.“ Pro humanistu je bohem člověk. Humanismus je náboženství, které věří, že člověk je bůh. Augustin řekl: „Hřích je věřit v lež, že jsi se sám stvořil, jsi nezávislý a vystačíš si sám.“ V tomto smyslu je humanismus naprosto hříšná ideologie. Je to absolutní modlářství (člověk uctívá člověka)

Kde je humanismus? Humanismus existuje všude, kde existuje člověk. Čistí humanisté jsou ateisté (v podstatě neexistuje taková věc jako ateismus, protože všichni lidé mají nějakého boha – i kdyby tím bohem byli sami). Zároveň humanismus zasahuje do každého náboženství. Naneštěstí zasáhl i křesťanství. Existují dva následky humanismus v církvi: Církev jsou plné „dobrých“ lidí“, kteří ale nejsou skutečnými křesťany. Mezi pšeníc je plevel (Mt 13,24-30) a

církve jsou plné slabých křesťanů (které někdy nazýváme nominální křesťané). To jsou lidé, kteří mají spasení. Ale humanistické myšlenky a filosofie jim brání, aby rostli v Pánu.

Existují 2 hlavní filosofie populárního humanismu: situační etika a tolerance

Situační etika

Tento princip definuje morální kodex humanismu. Tvrdí, že všechno je relativní. Neexistují žádné absolutní hodnoty. Všechno záleží na něčem. Je to egoistická morálka. Protože člověk je bůh, pravidla určuje člověk. Jaká jsou ta pravidla, záleží na okolnostech. Záleží to na tom, co vyhovuje člověku nejvíce. Je to utilitářská filosofie, která tvrdí, že jednotlivec a skutek tvoří morálku. Humanista by řekl: „Dělej všechno, co je pro tebe nejlepší“ (srovnej ze Soudců 21,25). Proto lidem nevadí potraty a tvrdí, že to je morálně v pořádku.

Tolerance

Tento princip definuje „lásku“ v rámci humanismu. Prohlašuje, že láska znamená tolerovat všechno (1. Kor 13,7 říká, že „všechno snáší“) Biblická láska všechno snáší (přijímá a podporuje člověka, i když nemusí přijímat jeho skutky). Humanistická láska toleruje všechno (přijímá člověka i jeho skutky, ale neudělá nic, aby mu pomohla). Je to láska pouze slovy. Humanistická láska říká, „Jsem v pořádku a ty jsi také v pořádku“. Říká: „Já se do tebe nepletu a ty se do mě také neplet.“

Kořen a důsledek těchto dvou filosofí je, že člověk je sám sobě pánem. Člověk je bůh. Člověk vytváří pravidla. Cokoli člověk udělá je přijatelné. Protože člověk je bůh, nejdůležitějším tématem humanismu jsou lidská práva. Člověk si musí chránit svá práva. Musí si bránit svá práva za každou cenu. Humanista by řekl: „Pokud člověk ztratil svoje práva, ztratil svůj život.“ srovnej s Matouš 5,38-41; Mt 16,24-26; Fil 2,5-7).

Humanismus vždycky vede k hédonismu (láska ke zlým žádostem). Humanismus říká, že člověk je bůh. Realitou je, že člověk má hříšnou přirozenost. Výsledkem je, že v humanismu má bůh hříšnou přirozenost. Bůh si může dělat, co chce. Proto Bůh bude jednat podle své přirozenosti. Výsledkem je hédonismus.

Zvláště v západním světě se zdá být humanismus dobrý. Humanisté se jeví jako dobří lidé, kteří chtějí žít jako bratři se všemi lidmi na světě. Chtějí dělat, co je prospěšné pro lidstvo. Lidé, kteří mají biblické hodnoty a morálku jsou „špatní“ lidé (přestože jeden z důvodů, proč se humanismus jeví jako „dobrý“ je ten, že uznává některé křesťanské principy a praktiky)

Humanisté také věří, že: vesmír nebyl stvořen; člověk se vyvíjí do dokonalosti (evoluce); nadpřirozeno neexistuje; neexistuje život po smrti; potřebujeme nový světový pořádek; socialismus.

Evangelizovat humanistu znamená provokovat jeho mysl. Humanisté věří v toleranci. Ale humanisté netolerují křesťany. Humanismus je silně proti křesťanství (nebo dalším ortodoxním náboženstvím) Humanista Manifesto podporuje toleranci, ale agresivně bojuje proti náboženstvím. Dalo by se říci, člověk může dělat, cokoli chce, pokud nebude začínat s náboženstvím. V tom je rozpor. Humanista nebude pravděpodobně ochoten poslouchat tvoje svědectví, dokud neotevřete tyto otázky.

Humanismus říká, že člověk má v sobě moc na to, aby změnil svět v dokonalé místo pro život. Je to pouze otázka času. (evoluce) Kdy však budou věci na světě ještě horší? Je více zločinu. Více vražd. Více hladovění. Více znečištění. Více rozvodů. Více násilí. Více válek. Více pornografie. Vyprovokuj humanistu. Kde je jeho naděje? Historie dokazuje, že je beznadějně doufat v člověka. Bez Boha neexistuje žádná naděje.

Musíš také vybidnout jeho srdce. Uvědom si, že humanismus je intelektuální náboženství. Neztrácej příliš času intelektuálními argumenty. Vyprovokuj jeho mysl se záměrem vyprovokovat jeho srdce. Použij Boží slovo. Důvěřuj v moc Božího slova. (Řím 1,16) Dej do kontrastu chyby lidstva s řešeními v Kristu. Pokus se najít oblast v jeho životě, kde má problémy. Nabídní mu Ježíše jako řešení. Zaměř se na jeho přirozenou potřebu po odpuštění. Modli se za usvědčení z hříchů. Nabídní mu věčný život. Humanismus nenabízí žádnou naději pro budoucnost. Všichni lidé mají přirozenou touhu po věčném životě. V tom je velká příležitost v evangelizaci humanistů. Nakonec mu vysvětlí, že může mít vztah s Bohem. Humanisté nahrazují vztah s Bohem za sociální vědomí. (podporu potřebných) . To však nezaplňuje prázdnotu v životě člověka, který nezná Boha. Dotkni se potřeb jeho srdce. Nabídní Ježíše.

Svědci Jehovovi a Mormonismus

Svědci Jehovovi

Začalo to v roce 1879 pod vedením Charlese Russella. Používají Bibli jako svoji svatou knihu. Avšak svoje názory nadřazují nad Bibli. Pokud je jejich názor v rozporu s Bibli, odmítnou to. Jejich učení (falešné učení) je založeno na racionalismu.

Doktríny Svědků Jehovových: Odmítají trojici. Odmítají božství Krista. Odmítají preexistenci Ježíše. Odmítají spasení skrze víru. Odmítají potřebu nadpřirozeného Spasitele. Tvrdí, že Ježíš se už vrátil v roce 1914. (tajně)

Mormonismus

Začalo to v roce 1830 pod vedením Josepha Smitha. Používají Bibli jako svoji svatou knihu. Ale kniha Mormon má pro ně větší autoritu (Smith obdržel obsah této knihy od anděla Mormon a přeložil ji z tajemných zlatých desek).

Mormonské učení: Odmítají Trojici. Odmítají božství Kristovo. Odmítají preexistenci Krista. Odmítají spasení skrze víru. Odmítají potřebu nadpřirozeného Spasitele. Odmítají pád člověka. (Podle jejich učení je Adam Bůh Otec). Věří a praktikují polygamií.

Když evangelizujeme tyto sekty, nejdůležitější věc je zaměřit se na božství Ježíše Krista. Všechny sekty odmítají jeho božství. To je samozřejmě základní problém. Použij tyto verše: Jan 20,28; Žd 1,8; Jan 17,5; Jan 8,51-59; Mt 14,33 a Jan 9,38, Lk 5,21-24; Mk 2,5-11; Kol 1,16; Žd 1,3; Mt 28,18; Jan 10,30; Jan 14,9; Jan 8,58 a Mk 14,62; Iz 6,1—a Jan 12,41 a Iz 8,13 a Pt 3,15 (zvláště pro Svědky Jehovovi)

Také se musíme zaměřit na možnost spasení skrze víru v Ježíše. Všechny sekty podporují jakousi formu spasení skrze skutky. Polož otázku: „Bylo ti odpuštěno?“ Nabídní možnost mít vztah s Bohem. Sekty tuto možnost popírají.

Lidé, kteří jsou v sektách, jsou velmi podvedeni. Je velice těžké je evangelizovat. Svědci Jehovovi a Mormoni jsou jedni z těch největších skupin. Jsou také nejhůře evangelizovatelné. Je tam mnoho falešného učení (některé z nich je velice extrémní – například mormoni tvrdí, že Ježíš žil v polygamii)

Mohli bychom napsat mnoho o evangelizaci sekt. Studium sekt je kurs samotný. Chtěli jsme pouze dát základní informace v rámci vyučování o jiných ideologiích než je evangelikální křesťanství (přestože jsou často tyto ideologie považovány za křesťanské). Většinu času jsme strávili studiem katolicismu, protože má více společného s evangelikální křesťanstvím než sekulární humanismus nebo sekty. Snad bychom mohli říct, že nespasení katolíci jsou blíže evangeliu než čistí humanisté nebo členové sekt. V každém případě, pokud chceme efektivněji evangelizovat tyto skupiny, musíme jim nejdříve rozumět.

Islám

Jeden křesťan chtěl svědčit svému příteli. Jeho přítel byl muslim. Jednou se jeho přítel připravoval na modlitbu. Umyl si ruce. Umyl si ruce a obličej. Umyl si další části těla. Potom křesťan řekl: „Zapomněl sis umýt tu nejdůležitější část.“ „Jakou část?“ zeptal se muslim. „Zapomněl jsi na srdce,“ odpověděl křesťan. Muslim řekl: „Nebud' hloupý. Nemohu si přece umýt srdce.“ Křesťan souhlasil, „ To je pravda, proto potřebuješ Krista.“

Mnoho lidí na světě je muslimů. Jak je můžeme zasáhnout? Nejdříve musíme pochopit, kým jsou a čemu věří. Potom je musíme evangelizovat na základě porozumění jim.

Islám znamená „podřít se Bohu“, proto muslim je tedy ten, kdo se podřídil Bohu. Asi 20% světa je muslimský. 52% všech muslimů žije v Asii. 28% žije na Středním východě a v severní Africe. 13% žije v subsaharské Africe. Asi 6% v Evropě a Rusku. Islám oficiálně začal v roce 680 n.l. Muslimský kalendář začíná v roce 622 n.l. (rok 0 pro muslimy) Mohamed, zakladatel islámu žil v letech 570 -632. Mohamed dostal první zjevení v roce 610 a začal veřejně kázat o tři roky později. Mohamed imigroval s Mekky do Mediny v roce 622.

Jeden ze základních článků víry muslima říká, že Mohamed je velký prorok a že je větší než všichni ostatní. Svaté knihy islámu a jejich proroků zahrnují: tóra – Abraham, Žalmy – David, evangelia – Ježíš a korán – Mohamed. Muslimové věří v anděly (jak dobré tak špatné). Muslimové věří v den soudu. Podmínkou vstupu do nebe jsou dobré skutky. Pokud člověk udělal více dobrého než špatného může jít do nebe. Věřící v den vzkříšení. Muslimové věří v osud Boží. Cokoli Alláh rozhodne, se musí stát. Alláh je arabsky Bůh. Je jedinečný, všemohoucí a milosrdný ke všem muslimům.

Základní muslimské praktiky zahrnují toto vyznání víry: „Svědčím, že není Boha kromě Alláha a Mohamed je Alláhův prorok.“ Rituální modlitby, dávání almužen, půst na Ramadán, pouť do Mekky a džihád (svatá válka) a další muslimské praktiky.

Evangelizace muslimů

Ježíš vysvětluje evangelium Nikodémovi, který je Žid jedním způsobem a samařské ženě u studny jiným způsobem. (Jan 4,7-26). Prezentace se musí lišit podle myšlení posluchačů. Evangelista musí znát Bibli. Musí také znát svoje posluchače. Obsah evangelia se nemění. Metody prezentace evangelia se lišit může. V knize Skutků je kázáno evangelium různými způsoby. Prezentace evangelia musí použít biblickou pravdu a aplikovat ji na konkrétní potřeby a situaci těch, kteří poslouchají. Metoda kázání evangelia Židovi byla jiná než metoda kázání pohanovi. V dnešním světě bychom mohli říci, že metoda zvěstování evangelia sekulárnímu humanistovi bude jiná než metoda zvěstování evangelia muslimovi. Musíme zvažovat různé metody evangelizace různým lidem. Musíme stavět mosty v naší evangelizaci.

Mosty jsou nástroji, které spojují věci dohromady. Stavět most v evangelizaci neznamena vytvářet falešnou jednotu. Nezříkáme se rozdílů na úkor dobrých vztahů. Nenabízíme částečné evangelium, abychom někoho neurazili. Stavění mostů v evangelizaci znamená používat to, co je k dispozici. Zaměřuje se na to, co mají ti dva lidé společného. Žehná to, co požehnat lze. Stáváme se vším všem lidem, aby alespoň někteří mohli být spaseni (1. Kor 9,22) Mosty nepodporují synkretismus (míchání různých náboženství dohromady). Stavění mostů znamená podporovat zodpovědnou kontextualizaci (nechat evangelium vstoupit do různých kultur)

Existují všeobecné postupy a postoje, které můžeme použít, abychom postavili most k muslimům. C.R. Mash je expertem na evangelizaci muslimů. Ten říká toto: „Začni špetkou pravdy, kterou má ve svém náboženství a veď ho do plného zjevení o Bohu.“

Studuj a použij silné prvky muslimské víry, abys začal rozhovor s muslimem. Nabídní Boží království, které může zaplnit prázdná místa v jeho srdci. Například: muslim ví, že nenaplnil Boží přikázání. Neustále se modlí za odpuštění (důležitá věc). Ale v jeho náboženství neexistuje jistota odpuštění. Může pouze doufat (prázdné místo). Křesťan mu musí nabídnout smíření s Bohem (Boží království)

Muslimská víra je monoteistická (věří v jednoho Boha). Křesťanství je také monoteistické. Musíme využít tuto společnou víru. Nejednej s muslimem jako s pohanem nebo ateistou. Muslim má veliký strach před Bohem. To může být most.

Muslimové se nestydí za to, čemu věří. Jsou většinou nadšenými kazateli své víry dalším lidem. Proto existuje mnoho příležitostí jak svědčit muslimům. Budou respektovat stejné nadšení a otevřenost u křesťana. Proto můžeš být smělý v evangelizaci muslimů. Zároveň buď pokorný (smělost a pokora se často považují za dvě odlišné věci – opak je pravdou, pokud jsou skutečné, pak jsou vždycky vedle sebe). Kázání musí být smělé (bez kompromisu). Kazatel je stejně důležitý jako kázání. Je důležité žít před muslimem to, o čem mluvíme (to je zvláště důležité v muslimské kultuře)

Vyvaruj se odsuzování islámu. Vyvaruj se mluvit neuctivě o Mohamedovi. Měj postoj soucitu. Představ si sám sebe na jeho místě. Co bys dělal, kdybys byl muslim? Mluv pravdu a nech pravdu ať usvědčuje. Mluv pozitivně o Ježíši. Nemluv negativně o Mohamedovi. Mluvit negativně o Mohamedovi pouze muslima rozzlobí a zavře dveře k evangelizaci. Mluvit pozitivně o Ježíši (zmiň i verš Jan 14,6) může také zavřít dveře, ale alespoň má Duch svatý možnost pracovat. C.R. Marsh říká: „Nabídní pravé víno takový způsobem, že bude mít touhu shromáždit ovoce evangelia.“

Bud' vážný. Bud' opravdový. Náboženský muslim bude chtít vést teologické diskuse. Bude nutné bavit se s ním na intelektuální rovině. Vždycky ale poukazuj na jeho potřebu mít Spasitele. Ukaž na jeho potřebu odpuštění. Jeho duch volá po způsobu, jak mít odpuštění. Otevři tuto potřebu. Nabídní mu Ježíše jako Spasitele. Není důležité jak je nábožný. I tak potřebuje Spasitele.

Víc než cokoli jiného mu ukaž lásku. Přemýšlej nad slovy jednoho obráceného muslima: „Potom měl ten Boží muž nad mojí nevírou a pýchou takový soucit, že začal plakat. Jeho slzy dokázaly to, co nedokázaly jeho argumenty.....obměkčily moje srdce.“ C.R. Marsh říká: „V téměř každém případě konverzace s muslimem, je to poprvé co byl ovlivněn křesťanskou láskou.“

Existují i teologické a náboženské mosty. Díky sekulárnímu humanismu na Západě není pro nás přirozené mluvit o Bohu. V arabském světě je tomu jinak. Celý život se točí kolem náboženství. Jeden autor píše: „Náboženské přesvědčení ovlivňují prakticky každou chvíli v životě.“ To vytváří velice dobrý most, který se jmenuje „zájem“. Pro muslima je přirozené mluvit o Božích věcech. Uvědom si to a použij to jako výhodu. Bud' svobodný mluvit o náboženských záležitostech a myšlenkách. Čtete společně Písmo.

Islám je náboženství, které se snaží pokrývat celý život. Nekončí u mešity (mešita je muslimské místo pro bohoslužbu). Islám se pokouší zasahovat do každé oblasti života. To je pro nás most. Muslim bude rozumět všeobecné povaze Božího království, tak jak jí učil Ježíš. Oni neřeknou (jako mnozí západní křesťané) „Neměli bychom plést Boha do všech oblastí života. Pro Boží věci je správný čas a místo.“ Jejich náboženství říká, že Bůh by měl zasahovat do každé části života. Proto máme most, který můžeme použít, když svědčíme o Božím království. Muslim bude rozumět tomu, že křesťanství musí ovlivňovat celý životní styl. Matrikový západní křesťan by možná měl problém z Příslovím 3,6. Ale muslim s tímto stylem života s Bohem nemá problém.

Pro muslima je Ježíš kamenem úrazu. Ale moudrý evangelista dokáže použít Ježíše jako most k muslimům. Narození z panny je v koránu (nejdůležitější islámské knize). Abdul Haqq, arabský spisovatel píše: „Z Koránu je evidentní, že inkarnace Božího Slova se stala skrze jedinečný zázrak spíše než přirozeným způsobem.“ Korán přijímá jedinečný způsob Ježíšova narození. To můžeme použít jako most, abychom vedli muslima k přijetí Ježíše jako jedinečného člověka. Tím chceme říci – přijetí Ježíše jako Spasitele.

Korán nepopírá nadpřirozené vyučování Ježíše. Potvrzuje, že Ježíš vyháněl demony, uzdravoval malomocné, dával zrak slepým, uzdravil hluché křísil mrtvé. Muslimové se skutečně zajímají o Ježíšovy zázraky. Musíme je vést k tomu, aby přemýšleli nad tím, že je historickým faktem, že uzdravoval ve svém jménu a moci. Korán uznává moc a autoritu Ježíšovy služby. To může být mostem k tomu, abychom vedli muslima k uznání moc a autority, kterou má dnes. K víře, že Ježíš je Pán.

Korán nepopírá dokonalost Ježíše. Potvrzuje jeho bezhříšný život. Kdo další byl v historii bezhříšný? Nikdo. Ani Mohamed. Mohamed řekl, že žádá 70x denně za odpuštění. Korán uznává jedinečnost a nesrovnatelnost Ježíšova bezhříšného života. To můžeme použít jako most, abychom vedli muslima k víře v božství Ježíše.

Musíme vést muslima, aby přemýšlel nad Ježíšovou smrtí. Ježíš předpověděl svoji vlastní smrt. Věděl kdy, jak a kde zemře. Žádný člověk tyto věci neví. Ani Mohamed ne. Zemřel velice nečekaně. Korán uznává bezhříšný život Ježíše. Uznává jeho smrt. Ježíš nemusel zemřít. To můžeme použít, abychom vedli muslima k víře v Ježíše jako Beránka Božího. K víře ve smíření s Bohem.

Korán učí druhý příchod Ježíše Krista. Podle Koránu, Ježíš (ne Mohamed) se vrátí znovu na zem, aby vládl 40 let. Muslim musí přemýšlet nad otázkou „Proč?“ Proč Ježíš? Proč se vrátí. Korán přijímá návrat Krista. To můžeme použít jako most k tomu, abychom vedli muslima k přijetí Ježíše jako Soudce.

Muslim přijímá evangelium jako svatou knihu. Musí přemýšlet nad Ježíšovými příkázáními. Ježíš prohlásil, že „nikdo nepřichází k Otce než skrze mne.“ (Jan 14,6) Říkal věci jako „Pojďte ke mně“ (Mt 11,28) a „vezmi svůj kříž a následuj mě“ (Mt 16,24) Muslim přijímá evangelia. Nazývá Ježíše veliký prorokem. Ale neposlouchá jeho příkázání. Ani nepřijímá pravdu, kterou Ježíš učil. V tom je rozpor. Jde to proti logice. Ježíš byl buď veliký prorok nebo veliký lhář. Nemohl být obojí. Muslim musí přemýšlet nad tím, pro co se rozhodne. Pokud je veliký prorok, potom musíme přijmout jeho slova jako pravdu. Korán přijímá Ježíše jako velikého proroka. To může být mostem pro muslima, aby akceptoval Ježíšova slova. Korán dokonce přijímá učení o Kristově návratu. Musíme se zeptat muslima takto: „Když se Ježíš vrátí, co mu řekneš na svoji obhajobu, když jsi ho nazýval velikým prorokem a zároveň jsi nevěřil jeho slovům?“ Připomeň svému muslimskému příteli, že Ježíš řekl: „Já JSEM ta cesta, pravda a život“ (Jan 14,6). Neřekl: „Já přináším tu cestu, pravdu i život.“

Korán mluví o Ježíši jako o Božím slově. To může být pro muslima mostem, aby lépe pochopil identitu Ježíše. Co je Boží slovo? Kdo je Ježíš?

Závěrem chceme zdůraznit, že se nesnažíme našeho přítele nachytat a zahnat ho do koutu. Naším cílem není vyhrát hádku. Naším cílem je získat člověka. Nejsme právníci, kteří se snaží zvítězit ve sporu. Jsme evangelisté, kteří se snaží získat duši!

Jak jsme si ukázali, korán můžeme použít jako most k evangelizaci muslimů. Korán mluví o Ježíši s velikým respektem. Korán také uznává vysokou hodnotu Bible. Bible samotná může být použita jako velice efektivní most. Mnoho svědectví nám ukazuje, že veliké množství muslimů se obrátilo k Pánu skrze čtení Bible. Jedna zpráva popisuje případ Afgánského lídra, který je vlivným křesťanským vedoucím ve své oblasti. Tento člověk svědčí o tom, jak mu jeden křesťan daroval Bibli a povzbudil ho, aby si ji přečetl. Povzbudil ho na základě jeho respektu vůči Písmu. Vzpomeň si na naše vyučování. Použij cokoli můžeš použít. Bible je důležitým mostem k islámu. Muslim respektuje svaté knihy. Můžeme ho tak vést k Svaté knize Bibli. Křesťan nesmí urazit muslimskou kulturu. Muslim by například nikdy nepoložil korán na podlahu. Buď ji drží v ruce nebo ji položí na podstavec ze dřeva. Měli bychom zacházet stejně s naším Bibli, abychom posílili náš most.

Modlitbu můžeme použít také jako most. Muslimové jsou vydání modlitbě, ale mají spíše systém rituálních modliteb. Vydanost vychází s pocitu povinnosti; cítí dluh vůči Bohu. V muslimské modlitbě neexistuje něco jako vztah s Bohem. Vysvětlí mu možnost mít s Bohem vztah skrze Ježíše Krista.

Vyučování domorodých obyvatel (vyučování lidí, aby mohli evangelizovat svoji vlastní kulturu) je dlouhodobě nejefektivnější most. Takový člověk už zná kulturu a náboženský

system. Studující se může učit ve své vlastní zemi, pokud je to možné. Měl by studovat ve svém vlastním jazyce, pokud je to možné. Jazyk jde přímo do srdce. Muslimský jazyk (arabština) má některá klíčová slova, které se musíme dobře naučit.

Rodina může být použita jako most. V Muslimské kultuře je velmi silná a má veliký vliv. Náboženství používá svoji autoritu nad jednotlivcem prostřednictvím rodiny. Rodina a náboženství jdou v arabské kultuře vedle sebe. V minulosti misionáři neměli úspěch, protože se zaměřovali pouze na jednotlivce. Pozitivní vliv rodiny musíme využít jako most. Z hlediska kultury se jednotlivec může projevovat pouze v rámci rodiny. Proto bychom měli rodinu zařadit do naší evangelizace. Muslimové často přichází ke Kristu jako celé rodiny.

Pohostinnost může být také mostem. V muslimské kultuře je pohostinnost velice důležitou věcí. Je to hluboce respektovaná věc. Je to velmi přirozený most ke křesťanství. Nový zákon klade důraz na pohostinnost jako na křesťanskou hodnotu. (Ř 12,13; 1. Tim 1,8; 1. Pt 4,9) Společné návštěvy mohou vybudovat silné přátelství a vytvořit mnoho příležitostí ke zvěstování evangelia.

Svědectví může být mostem. Jak jsem si řekli, jednou s hlavních praktik muslimů je vydat svědectví. Muslim bude přesvědčivě opakovat: „Svědčím, že není Bůh kromě Alláha a Mohamed je jeho prorok.“ Naším svědectvím je to, že jsme se narodili znovu. Jsme nová stvoření (Jan 3,3; 2. Kor 5,17). Most k našim vlastním životům může usvědčit muslima, že není schopen změnit svůj život. Možná brzy objeví, že to, co potřebuje, nabízí Kristus.

Hluboké potřeby jsou mosty. Jednou z nich je potřeba vztahu s Bohem. Islám prohlašuje: „Cokoli tvoji mysl napadne, Bůh v tom není.“ Nicméně každý člověk má potřebu znát Boha. Například, lidový islám (populární forma islámu, která je mystičtější) učí, že aby se člověk spojil s Bohem musí opakovat větu „Ó, Bože“ 20 000x za tři dny. Musíme tuto touhu po osobním vztahu s Bohem použít jako most. Ježíš čeká na to, aby tuto potřebu mohl naplnit.

Strach z neznámého může být dalším mostem. Mnoho muslimů (zvláště lidových) má strach z neznámého. Například, muslim může mít veliký strach z budoucnosti. Jeho reakce na tento strach je uctívání andělů, věštění a fatalismus. Muslim může být zevangelizován tím, že mu nabídneme řešení v Kristu. V Kristu je skryta naše budoucnost. (Ef 2,10) Proto být v Kristu znamená nemít strach z budoucnosti (také srovnej s verši Žd 2,15 a Fil 1,21 a Ř 6,6-11; Jan 5,13). Musíme ukázat muslimovi skutečný, osobní, vztah s Ježíšem. On může být naším průvodcem a ochráncem. On může zajistit osobní ochranu, která nahradí všechny obavy. Naplnit tyto potřeby může vést k přijetí Krista. Ježíš je řešením na každý problém.

Potřeba společenství může být rovněž mostem. Můžeme vysvětlit křesťanský koncept Boží rodiny a domu Božího. Potřeba ochrany před zlými duchy může být také mostem. Mostem je Ježíšova moc nad démony. Mostem může být i potřeba uzdravení z nemocí. Mostem je uzdravující moc Kristova. Muslimové hledají prostředníka mezi Bohem a člověkem. Tím může být Ježíš! (1. Tim 2,5)

Evangelizace skrze naplňování potřeb je dlouhodobá. Důležitá je trpělivost. Musíme být trpěliví, abychom byli schopni most postavit. Pak jej můžeme přejít. Když nebudeme trpěliví, můžeme se pokusit přeplavat. Někdy uspějeme. Mnohokrát se ale utopíme, přes tyto vody se dá dostat pouze pomocí kvalitního mostu. Zaměření na potřeby může trvat déle, ale má to svoje výhody. Poselství je vysvětlováno postupně, vyhneme se hádkám a křesťanství je více relevantní a praktické.

Most není konečným cílem. Nikdo nepostaví most a nenechá ho tam jen tak. Mosty jsou tu proto, abychom po nich přešli. Pozemské potřeby naplňujeme pro to, abychom naplnili potřebu pro věčnost. Teologické a náboženské mosty stavíme proto, abychom mohli předat pravdivý teologický a náboženský pohled. Snad nejdůležitějším mostem, který musíme postavit se týká našich vlastních předsudků o muslimech. Když přestaneme nad nimi přemýšlet jako nad lidmi, kteří jsou krutí vrazi a začneme je vidět jako ztracené duše hledající Boha, potom je uvidíme tak jako se na ně dívá Ježíš a bude schopni vést je k němu. Když se přestaneme na ně dívat pouze jako na muslimy a uvidíme v nich lidské bytosti, které jsou stejné jako my a potřebují Spasitele, potom je uvidíme jako Ježíš a budeme schopni vést je k němu!